

една аналогия. По-добър е да ходиш съвощена свѣщъ веерно врѣме, отколкото съ една електрическа лампа отъ 1000 свѣщи. Ще кажете: е, сега туй разсѣждане ли е? Ами, ако ти си взелъ тази електрическа лампа само за единъ часъ, а азъ имамъ една своя вощена свѣщъ, питамъ: кое е за прѣдпочитане въ дългия пжтъ, да имамъ тази лампа за единъ часъ или — моята вощена свѣщъ? Електрическата лампа слѣдъ единъ часъ ще ми я взематъ, а моята малка свѣщъ ще я имамъ за всѣкога и ще си освѣтлязамъ пжтя. Сега, мнозина отъ васъ искатъ да иматъ единъ голѣмъ умъ, че да освѣтляватъ свѣта. Такъвъ гениаленъ умъ се взима подъ наемъ само за единъ часъ. Гениятъ нѣе собственикъ. Той е една лампа, една врѣменна проява. И много хора, които сж били гениални въ младостта си, въ старини нѣматъ никаква гениалностъ. Силнитѣ хора въ младинитѣ си, въ старинитѣ ставатъ за посмѣшище. Питамъ: гдѣ е силата на този човѣкъ, който по-рано е дигалъ голѣми тяжести, до 200 кгр., а послѣ, на старини едва може 10 кгр. да вдигне? Питамъ: гдѣ е мощната сила на този великанъ? Сега, съврѣменнитѣ хора мислятъ, че тоза, което иматъ, това, което притежатъ, е тѣхно за винаги. Колкото единъ богатъ банкеръ може за винаги да притежава своитѣ пари, толкова и единъ гениаленъ или единъ ученъ може да запази своя талантъ или знание, толкова и стариятъ може да запази своята сила. Съотношението е сжщото. Всичко тоза е до врѣме само, врѣменно се даватъ тия нѣща. Тѣ не сж още наша собственостъ. Сега, да направя едно малко сравнение. Да допуснемъ, че азъ съ свой печатъ си непечата 100,000 лв. и ги туря въ касата си. Казвамъ: азъ имамъ 100,000 лева. Питамъ: какво прѣдставляватъ тѣ? Туй число, само по себе си, има ли смисълъ? — То е мъртво число. Колко може да струватъ тия 100,000 лева? Може да ги прѣтеглите. Колко струватъ тѣ? Гдѣ е тѣхната сила? Обаче, азъ мога да увелича тѣхната сила, ако прѣвърна тия книжни пари въ злато или въ сребро. Питамъ: силата на тѣзи книжки и на златото еднаква ли е?

Слѣдователно, ние боразимъ нѣкой пжтъ съ числа, на които не знаемъ стойността. Числото едно, единицата, тоза е динамическа сила, тѣй вѣрватъ кабаиститѣ. Когато единицата има задъ себе си една реал-